

FRANTIŠEK KINSKÝ, PRŮVODCE SERIÁLEM MODRÁ KREV, O OSUDU RODINY ŘÍKÁ:

Můj dědeček měl zámek na dohled, ale nikdy se nevrátil

Zámky v Opočně, Rychnově nad Kněžnou, Potštejně, Doudlebách nad Orlicí, Kostelci nad Orlicí a Častolovicích patří na Rychnovsku k nejproslulejším. Ve skutečnosti jich tu je však ještě víc. Proto není divu, že tu filmaři při natáčení Modré krve, dokumentárních sérií o historii i současných osudech potomků šlechty, mají stále z čeho čerpat. A tenhle pořad diváky baví i díky zasvěcenému průvodci pořadem Františkovi Kinskému, majiteli Nového zámku v Kostelci nad Orlicí, jemuž také koluje v žilách modrá krev. Dokumentarista pomohl pootevřít leckteré zavřené dveře.

Rozhovor

POZOR, NATÁČÍME. Pod režisérskou taktovkou známé dokumentaristky Aleny Činbčerové a Adély Sirotkové vznikají další díly populárního seriálu Modrá krev. Tentokrát jsme štáb i Františka Kinského zastihli při natáčení na hradě Potštejn. Foto: Deník/ Jana Kotalová

Dohalický z Dohalic, Strachwitzech, o velkém rodu Thurn-Taxis, Dobrzenských z Dobřenic, dále o rodině Salmů, Valdštejnů z Wartenbergu, Stránských ze Stránky a Greiffenfelsu, Zejdlců ze Šenfeldu a o Habsburcích. V některých případech jsou to hodně zajímavé osudy.

Do těchto osudů hodně promluvil i únor 1948.

To, co po něm následovalo, postavilo příslušníky české šlechty před těžké dilema, zda setrvat či odejít do exilu. Pro ty, kteří zůstali, byla obzvlášť padesátá léta hodně těžká. Jak tuto dobu prožívala vaše rodina?

Narodil jsem se v roce 1947, v těch kritických letech mi mohlo být mezi šesti až deseti lety. V tu dobu jsme s rodiči žili v Praze, chodil jsem tam do školy, měl jsem v Praze kamarády, hrál jsem na hřišti před školou fotbal a nikdo mně nekladl žádné překážky. Díky svým rodičům a jejich přístupu k životu a ke mně na mě těžkosti padesátých let nijak nedoléhaly. Jediný okamžik, kdy jsem se cítil být diskriminován, byl, když celá moje tehdy třetí

Jediný okamžik, kdy jsem se cítil být diskriminován, byl, když celá moje tehdy třetí třída vstoupila hromadně do pionýra a všichni byli ošátkováni a já ne.

Připnout mikrofon, jen pár minut v ústraní s papírem na naučení textu a jde se na to. Kamera, klapka, jedem... Z kaple potštejnského hradu vychází František Kinský a uvádí diváky do mnohasetleté historie českého šlechtického rodu Dobrzenských z Dobřenic. Začíná natáčení dalšího dílu již třetí dokumentární série Modrá krev. „Texty se učím chvílku před natáčením běžně, abych je v hlavě udržel,“ říká s úsměvem František Kinský.

Při přípravě pořadu Modrá krev jste procestoval velký kus republiky. Je vůbec někde jinde tak silná koncentrace potomků šlechty jako tady na Rychnovsku?

Podle mě ne. Tady je na pár kilometrech neuvěřitelná, máte pocit, že všichni tu sedí u jednoho stolu, jak mají k sobě blízko. Jedno je úžasné, že vždycky spolu skvěle vycházeli.

Nyní se natáčí třetí řada Modré krve. Asi trochu déle, než jste čekali. Jak moc covid zkomplikoval plány?

Covid natáčení na rok zastavil. Nebýt covidu, podle mého by se letos na podzim vysílala třetí série. V první polovině příštího roku by se mělo vše dotočit, a pokud se nic nezmění a nedojde k dalšímu zásahu vyšší moci, měla by se třetí série vysílat na podzim 2022.

Kolik zastávek má třetí řada a o kom bude?

První dvě série měly osm zastávek, třetí jich bude mít deset. Vznikne z toho ucelečných šestadvacet dílů, které by se v případě reprízování vysílaly půl roku. Třetí série bude o rodině Daczických,

Osudy šlechtických rodů diváky lákají

Projekt Modrá krev ve dvou řadách doposud představil 16 šlechtických rodů a stal se druhým nejsledovanějším cyklem sezony na ČT2. Druhou řadu v kategorii diváků ve věku nad 15 let sledovalo 335 tisíc lidí, reprízu první řady zhlédlo 386 tisíc diváků. Projekt nabízí nový pohled na českou šlechtu, nejen na její minulost, ale také na její současný život. Scenáristkou všech dílů je Alena Činčerová. O režii se od druhé série dělí s Adélou Sirotkovou. Alena Činčerová má na svém pomyslném kontě již 180 titulů a díky výsledkům své práce získala řadu filmových cen.

Průvodcem pořadem je František Kinský z Kostelce nad Orlicí, vnuk Františka Kinského, který jako „stařešina“ české šlechty přednesl prezidentovi republiky Edvardu Benešovi v předvečer osudného Mnichova 1938 prohlášení o věrnosti a podpoře. Jeho otec Josef Kinský přišel po roce 1948 o veškerý majetek a ve vykonstruovaném politickém procesu byl odsouzen, vězněn a několik let strávil v uranových dolech. zdroj: ČT

třída vstoupila hromadně do pionýra a všichni byli ošátkováni a já ne. Bylo mi to líto. Ale nakonec jsem tuto újmu taky docela v klidu přežil.

Váš dědeček v té době ještě žil?

Ano. Zemřel v roce 1975. Žil tady v Kostelci na faře. Od okamžiku, kdy už to bylo možné, kdy už můj otec nebyl v uranových dolech v Jáchymově, pravidelně do Kostelce za dědečkem dojížděl. Jako středoškolák jsem pak za dědečkem jezdil pravidelně každý měsíc i já.

Zámek měl na dohled. Už nikdy sem nevstoupil?

Od té doby, co byl donucen svůj rodný dům a park opustit, nikdy se sem už nezašel ani podívat. Můj otec také

ne. Říkal, že žádný pták se nevrátil do hnízda, které je rozrušeno nebo zničeno.

V šedesátých letech, když se trochu pootevřely dveře na Západ a lidé z druhé strany sem mohli jezdit na návštěvu, udělal pár výjimek v případech příbuzných, kteří chtěli původní sídlo vidět. Tak je sem otec vzal. Obešli zámek, ale samozřejmě nikdo nešel dovnitř, protože tady byl Výzkumný ústav pro chov prasat.

Park na rozdíl od samotného domu tu dobu přežil. Zámek v 70. letech nakonec výzkumný ústav opustil, protože si postavil novou budovu, a dům zůstal napospas osudu. Čas se na něm podepisoval do té chvíle, než ho zase převzal otec a začalo se s opravami.

Vypadá dnes stejně, jako když jste ho opouštěli?

Zámek má dnes daleko hezčí barvu, vrátili jsme se k té úplně nejpůvodnější. Když jsme škrábali ve zbytcích omítek, zjistili jsme, že ta nejspodnější vrstva byla hodně světlá. Později byl dům natřený v daleko temnější okrové barvě, říkalo se jí Schönbrenner Gelb, protože touto barvou byl natřen císařský zámek v Schönbrennu. A všichni tehdy chtěli svůj zámek ve stejné barvě. Ale sem se to nehodilo, světlý zámek je daleko elegantnější.

